

img1

## LIETUVOS AUKŠČIAUSIASIS TEISMAS

### NUTARTIS

2021 m. gruodžio 13 d.  
Vilnius

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija, susidedanti iš teisėjų Alė Bukaviniene, Gražinos Davidonienės (kolegijos pirmininkė) ir Andžej Maciejewski, susipažinusi su 2021 m. gruodžio 6 d. paduotu **ieškovės bankrutavusios uždarnosios akcinės bendrovės „Drusila“** kasaciniu skundu dėl Kauno apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2021 m. spalio 21 d. nutarties peržiūrėjimo,

n u s t a t ė:

Ieškovė padavė kasacinį skundą dėl Kauno apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2021 m. spalio 21 d. nutarties peržiūrėjimo civilinėje byloje pagal ieškovės ieškinį atsakovei UAB „Dzūkijos medis“ dėl sandorio pripažinimo negaliojančiu ir restitucijos taikymo. Kasacinis skundas paduodamas Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso (toliau – ir **CPK**) 346 straipsnio 2 dalies 1 ir 2 punktuose įtvirtintais kasacijos pagrindais.

Atrankos kolegija pažymi, kad kasacinis teismas tikrina žemesnės instancijos teismų sprendimų (nutarčių) teisėtumą tik išimtiniais atvejais, kai yra bent vienas iš **CPK** 346 straipsnio 2 dalyje nustatytų kasacijos pagrindų (**CPK** 346 straipsnio 1 dalis). Kasaciniame skunde nepakanka vien tik nurodyti kasacijos pagrindą – įvardyti kasacijos pagrindo buvimą būtina pagrįsti išsamiais teisiniais argumentais (**CPK** 347 straipsnio 1 dalies 3 punktas). Be to, **CPK** 346 straipsnio 2 dalyje nurodyti kasacijos pagrindai patvirtina, jog kasacija leidžiama ne teisės klausimais apskritai, bet siekiant, jog kasaciniame teisme būtų nagrinėjamos tik tokios bylos, kuriose keliamų teisės problemų išsprendimas būtų reikšmingas vienodam teisės aiškinimui.

Kai kasacinis skundas paduodamas **CPK** 346 straipsnio 2 dalies 1 punkto pagrindu, kasaciniame skunde būtina nurodyti buvus pažeistą materialiosios ar proceso teisės normą, teisinius argumentus, patvirtinančius nurodytos (nurodytų) teisės normos (normų) pažeidimą bei argumentuoti pagrįsti, kad teisės pažeidimas, į kurį apeliuojama, turi esminę reikšmę vienodam teisės aiškinimui ir taikymui, taip pat kad jis (teisės pažeidimas) galėjo turėti įtakos neteisėto sprendimo (nutarties) priėmimui.

Kai kasacinis skundas paduodamas **CPK 346 straipsnio 2** dalies 2 punkto pagrindu, kasaciniame skunde būtina nurodyti konkrečią Lietuvos Aukščiausiojo Teismo teisės aiškinimo ir taikymo praktiką, suformuotą byloje, kurių faktinės aplinkybės yra analogiškos ar iš esmės panašios į bylos, kurioje priimtas teismo sprendimas (nutartis) skundžiamas kasacine tvarka, bei argumentuoti pagrįsti, kad teismas skundžiamame procesiniame sprendime nukrypo nuo tokios Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotos praktikos. Tai daroma analizuojant apskųstuose teismų sprendimuose išdėstytus teisinius motyvus ir juos lyginant su Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuota teisės taikymo ir aiškinimo praktika.

Ieškovė kasaciniame skunde nurodo, kad teismas, sprenddamas, jog ieškovė ginčijamo mokėjimo pavedimo metu dar nebuvo nemoki, pažeidė Lietuvos Respublikos įmonių restruktūrizavimo įstatymo 4 ir 5 straipsnius, Lietuvos Respublikos įmonių bankroto įstatymo (toliau – **IBĮ**) 2 straipsnio 8 punktą ir **CPK** 182 straipsnio 2 punktą. Teismas netinkamai įvertino Kauno apygardos teismo 2019 m. gegužės 14 d. nutartį ir ja nustatytas aplinkybes, nepagrįstai faktą dėl UAB „Drusila“ restruktūrizavimo bylos iškėlimo prilygino prejudicinio fakto forma nustatytam faktui, kad tuo metu įmonė buvo moki. **IBĮ** 5 straipsnio 3 punkto nuostata negali būti aiškinama taip, kad, iškėlus įmonei restruktūrizavimo bylą, laikoma, kad įmonė buvo moki ir ateityje apribojama galimybė įrodinėti, kad tuo metu įmonė jau buvo nemoki. Teismas, nenustatęs skolininkės BUAB „Drusila“ turtinės padėties, buvusios ginčo mokėjimo metu, ir ginčo sandorio įtakos skolininkės turtinei padėčiai, nusprendęs, kad ginčo sandoris buvo privalomas dėl to, jog skolininkė BUAB „Drusila“ turėjo prievolę atsiskaityti su atsakove pagal subrangos sutartį netinkamai taikė Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – **CK**) 6.66 straipsnį. Taip pat teismas nepagrįstai atsakovei netaikė **CK** 6.67 straipsnio 5 dalyje nustatytos nesąžiningumo prezuncijos, todėl netinkamai paskirstė šalims įrodinėjimo našta, nukrypo nuo kasacinio teismo praktikos. Ieškovės teigimu, teismas, netinkamai taikydamas įrodymų vertinimo taisykles ir netinkamai paskirstydamas įrodinėjimo pareigą nustatant sandorio privalomumą kaip būtiną *actio Pauliana* taikymo sąlyga, pažeidė **CPK** 178 ir 185 straipsnius.

Atrankos kolegija, susipažinusi su kasacinio skundo argumentais, skundžiamų teismų procesinių sprendimų motyvais ir jų pagrindu padarytomis išvadomis, sprendžia, kad kasaciniame skunde nekeliami tokių teisės klausimų, kurie atitiktų **CPK 346 straipsnio 2** dalyje nurodytus bylos peržiūrėjimo kasacine tvarka pagrindus. Atrankos kolegijos vertinimu, kasacinio skundo argumentais nepagrindžiama, kad bylą nagrinėję teismai pažeidė skunde nurodytas materialiosios ir proceso teisės normas, nukrypo nuo Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotos teisės aiškinimo ir taikymo praktikos kasaciniame skunde įvardytais klausimais, ir kad šie pažeidimai galėjo turėti įtakos neteisėtiems teismų procesiniams sprendimams priimti.

Atrankos kolegija konstatuoja, kad pateiktas kasacinis skundas neatitinka **CPK 346 straipsnio 347** straipsnio 1 dalies 3 punkto reikalavimų, todėl jį atsisakyta priimti (**CPK 350 straipsnio 2** dalies 3, 4 punktai).

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 350 straipsnio 2 dalies 3, 4 punktais ir 4 dalimi,

n u t a r i a:

Kasacinį skundą atsisakyti priimti.  
Ši nutartis yra galutinė ir neskundžiama.

Teisėjai Alė Bukaviniene

Gražina Davidonienė

Andžej Maciejewski